

SFS 1979: 429

Utkom från trycket
den 19 juni 1979

Skogsvårdslag;

utfärdad den 7 juni 1979.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Allmänna bestämmelser

1 § Skogsmark med dess skog skall genom lämpligt utnyttjande av markens virkesproducerande förmåga skötas så att den varaktigt ger en hög och värdefull virkesavkastning. Vid skötseln skall hänsyn tas till naturvårdens och andra allmänna intressen.

2 § Med skogsmark avses i denna lag

1. mark som är lämplig för virkesproduktion och som inte i väsentlig utsträckning används för annat ändamål,

2. mark där det bör finnas skog till skydd mot sand- eller jordflykt eller mot att fjällgränsen flyttas ned.

Mark som ligger helt eller i huvudsak outnyttjad skall dock inte anses som skogsmark, om den på grund av särskilda förhållanden inte bör tas i anspråk för virkesproduktion.

Mark skall anses lämplig för virkesproduktion, om den enligt vedertagna bedömningsgrunder kan producera i genomsnitt minst en kubikmeter virke om året per hektar.

3 § Denna lag hindrar inte att skogsmark tas i anspråk för annat ändamål än virkesproduktion.

4 § Denna lag skall inte tillämpas i den mån den strider mot föreskrifter som har meddelats med stöd av naturvårdslagen (1964:822) eller annan lag.

5 § Ny skog skall anläggas på skogsmark

1. om markens virkesproducerande förmåga efter avverkning eller på grund av skada på skogen inte tas till vara på ett godtagbart sätt,
 2. om marken ligger outnyttjad,
 3. om skogen är så gles eller till så stor del består av för marken olämpligt trädslag att dess tillväxt är avsevärt lägre än den tillväxt som är möjlig.
- Åtgärd enligt första stycket skall vidtas i fall som anges i 1 och 2 utan dröjsmål och i fall som anges i 3 inom skälig tid.

6 § Om ett skogsbestånd är överårigt och markens virkesproducerande förmåga tas till vara endast i ringa utsträckning på grund av röta eller självgallring i beståndet, får skogsvårdsstyrelsen besluta att beståndet skall slutavverkas och ny skog anläggas.

7 § Vid anläggning av ny skog skall de föryngringsåtgärder vidtas som kan behövas för att trygga återväxten av skog av tillfredsställande täthet och beskaffenhet i övrigt. Föreskrifter om föryngringsmetod, markberedning, sådd, plantering, vård av plantskog och andra åtgärder i nämnda syfte meddelas av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer.

8 § Om det är påkallat från skogsvårdssynpunkt, får regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer meddela föreskrifter som förbjuder eller ställer upp villkor för

1. användning av visst slag av skogsodlingsmaterial av inhemskt eller utländskt ursprung vid anläggning av skog,
2. handel med sådant material.

Med skogsodlingsmaterial avses frön, plantor, sticklingar och andra former av förökningsmaterial, avsedda för anläggning av skog.

9 § Rövning av plantskog eller ungskog skall ske, när skogen är så tät eller av sådan beskaffenhet i övrigt att produktionen av värdefullt virke väsentligt hämmas.

Om skogen är nära gallringsbar ålder, får skogsvårdsstyrelsen i särskilda fall medge att rövningen ersätts med tidig gallring.

10 § Skogsmarkens ägare är ansvarig för anläggning och vård av ny skog.

11 § Skogsvårdsstyrelsen får i särskilda fall medge undantag från 5, 7 och 9 §§.

Avverkning av skog på skogsmark

12 § Avverkning på skogsmark får inte ske på annat sätt än genom

1. rövning eller gallring som främjar skogens utveckling,
2. slutavverkning som är ändamålsenlig för anläggning av ny skog.

13 § Skog får inte slutavverkas förrän den har nått sådan ålder att endast en mindre ökning av dess medelproduktion kan erhållas, om skogen får stå

kvar. Medelproduktionen beräknas som tillväxten i medeltal per år från det att skogen anlades.

Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om den tidigaste slutavverkningsålder som skall gälla för olika trädslag inom skilda delar av landet på mark av olika bonitet.

Skogsvårdsstyrelsen får i särskilda fall medge undantag från första stycket.

14 § Skogsmarkens ägare svarar för att slutavverkning bedrivs så att en jämn åldersfördelning av skogen på hans brukningsenhet främjas.

Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om hur stor andel av en brukningsenhets skogsmarksareal som årligen eller eljest periodvis får slutavverkas.

Skogsvårdsstyrelsen får i särskilda fall medge undantag från första stycket.

15 § Som brukningsenhet skall räknas den skogsmark inom en kommun som tillhör samma ägare, om ej annat följer av föreskrifter som meddelas av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer.

16 § Skogsvårdsstyrelsen skall på begäran meddela beslut på förhand huruvida viss avverkning är förenlig med 13 eller 14 §.

17 § Skogsmarkens ägare är skyldig att enligt föreskrifter som meddelas av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer underrätta skogsvårdsstyrelsen om avverkning som skall äga rum på hans mark.

Svårföryngrad skog och skyddsskog

18 § Regeringen får föreskriva att skog som är svår att föryngra på grund av dess ogynnsamma läge eller som behövs som skydd mot sand- eller jordflykt eller för att förhindra att fjällgränsen flyttas ned skall avsättas som svårföryngrad skog eller skyddsskog.

19 § I svårföryngrad skog eller skyddsskog får avverkning inte ske utan skogsvårdsstyrelsens tillstånd.

I samband med att tillstånd ges kan skogsvårdsstyrelsen besluta om åtgärder för att begränsa eller motverka olägenhet och trygga återväxten.

Tillstånd behövs inte för röjning eller gallring som främjar skogens utveckling.

Insektshärjning

20 § Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om bekämpning av insektshärjning i skog och om upparbetning av skadad skog, utforsling eller lagring av virke och andra åtgärder som behövs för att motverka uppkomsten av yngelhärdar.

Skogsmarkens ägare är ansvarig för att sådana åtgärder utförs. För förebyggande åtgärder i samband med avverkning och lagring av virke är också annan som har rätt att förfoga över skog eller virke ansvarig.

21 § Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om den hänsyn som skall tas till naturvårdens intressen vid skötseln av skog, såsom i fråga om hyggens storlek och utläggning, beståndsanläggning, kvarlämnande av trådsamlingar och skogsbilvägars sträckning.

Bemyndigandet medför inte befogenhet att meddela föreskrifter som är så ingripande att pågående markanvändning avsevärt försvåras.

Tillsyn

22 § Skogsstyrelsen utövar den centrala tillsynen över efterlevnaden av denna lag och med stöd av lagen meddelade föreskrifter. Skogsvårdsstyrelsen utövar den närmare tillsynen inom länet.

23 § Tillsynsmyndighet har rätt att på begäran få de upplysningar och handlingar som behövs för tillsynen enligt denna lag.

24 § Tillsynsmyndighet får meddela föreläggande eller förbud som behövs för att denna lag eller föreskrift som har meddelats med stöd av lagen skall efterlevas.

Föreläggande eller förbud får meddelas sedan det har visat sig att myndighetens råd och anvisningar inte har följts. I brådskande fall eller när det annars finns särskilda skäl, får dock föreläggande eller förbud meddelas omedelbart.

I beslut om föreläggande eller förbud kan tillsynsmyndigheten utsätta vite.

Underlåter någon att efterkomma föreläggande, får tillsynsmyndigheten förordna att åtgärden skall vidtas på den försumliges bekostnad.

25 § Föranleder avverkning förhållandevis dyra återväxtåtgärder i större omfattning, får skogsvårdsstyrelsen i samband med avverkningen förordna att säkerhet skall ställas för fullgörandet av åtgärderna.

Säkerhet får även krävas som villkor för tillstånd enligt 19 §.

Ställs inte säkerhet i fall som avses i första stycket, får skogsvårdsstyrelsen meddela förbud att avverka skog på brukningsenheten utan skogsvårdsstyrelsens tillstånd.

26 § Regeringen kan föreskriva att särskilda avgifter skall tas ut i ärende enligt denna lag.

Ansvar och besvär m. m.

27 § Till böter döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1. bryter mot föreskrift som har meddelats med stöd av 8 § första stycket eller 20 § första stycket,
2. bryter mot 12 §, 13 § första stycket eller 14 § första stycket,
3. bryter mot 19 § första stycket eller mot föreskrift om avverkning som har meddelats med stöd av 19 § andra stycket,

4. bryter mot avverkningsförbud som avses i 25 §,
5. underlåter att fullgöra anmälningsskyldighet som har föreskrivits med stöd av 17 §,
6. underlåter att iaktta föreläggande eller bryter mot förbud som har meddelats för att föreskrift enligt 21 § skall efterlevas.

I ringa fall döms ej till ansvar.

Har flera medverkat till gärning som avses i första stycket gäller 23 kap. 4 och 5 §§ brottsbalken.

Den som har överträtt vitesföreläggande eller vitesförbud döms inte till ansvar enligt denna lag för gärning som omfattas av föreläggandet eller förbudet.

28 § Virke efter avverkning som innebär brott enligt denna lag eller värdet därav skall förklaras förverkat, om det inte är uppenbart obilligt.

29 § Talan mot skogsvårdsstyrelsens beslut enligt denna lag förs hos skogsstyrelsen genom besvär. Mot skogsstyrelsens beslut förs talan hos regeringen genom besvär.

30 § Myndighet får förordna att dess beslut skall lända till efterrättelse utan hinder av förd talan.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1980.

2. Genom lagen upphävs skogsvårdslagen (1948: 237) och förordningen (1894: 17 s. 1) angående hushållningen med de allmänna skogarna i riket.

3. Förekommer i lag eller annan författning hänvisning till föreskrift som har ersatts genom bestämmelse i denna lag, tillämpas i stället den nya bestämmelsen.

4. Den som innehar skogsmark under ständig besittningsrätt och äger tillgodogöra sig skogens avkastning utöver husbehovet eller som innehar skogsmark med fideikommissrätt, skall vid tillämpningen av nya lagen anses som skogsmarkens ägare.

5. Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva de avvikelser från nya lagen som kan behövas med hänsyn till övergångssvårigheter som kan föranledas av den genom lagen införda röjningsskyldigheten.

6. Tillstånd eller beslut som meddelats med stöd av 6, 7, 10, 13, 24 eller 26 § skogsvårdslagen (1948: 237) skall anses meddelade med stöd av motsvarande bestämmelse i nya lagen, om inte regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer förordnar annat. Med stöd av 25 § förstnämnda lag meddelade förordnanden skall gälla tills vidare. Avverkningsanmälan som gjorts före nya lagens ikraftträdande skall anses ha fullgjorts enligt nya lagen.

På regeringens vägnar

OLA ULLSTEN

ERIC ENLUND
(Jordbruksdepartementet)

